

ΌΤΑΝ ΕΦΥΓΑΝ Τ' ΑΓΑΛΜΑΤΑ!!!

σελ. 130 «Το πιο μικρό είναι και μεγάλο, αρκεί να θες να δεις τη σημασία του... Είχα ανάγκη να βρω τη σημασία μου μέσα σε όλο αυτό που γινόταν»

Αυτό το απόσπασμα σημαίνει πως το πιο μικρό πράγμα, εάν δεις τη σημασία του μπορεί να είναι και μεγάλο, δηλαδή ένα πράγμα το χαρακτηρίζεις, εάν είναι μικρό ή εάν είναι μεγάλο, από το πόση σημασία έχει. Για παράδειγμα, το θέμα του πολέμου είναι μεγάλο, γιατί έχει μεγάλη σημασία, αφού σκοτώνονται άνθρωποι και κανείς δε νιώθει ελεύθερος.

σελ. 153-4 «Ντουντού, μου φαίνεται πως άκουγα παντού γύρω μου Όλες βουβές»

Αυτό το απόσπασμα αναφέρεται στην περιπέτεια που πέρασαν οι άνθρωποι κατά τη διάρκεια της μικρασιατικής καταστροφής, που έπρεπε να φύγουν από το σπίτι τους και να μεταναστεύσουν σε μια άλλη χώρα, η οποία θα ήταν ειρηνική. Αλλά κανείς τους δεν ήξερε σε ποια χώρα θα πάει, ταξίδευαν στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα. Το μόνο που ήθελαν αυτοί οι άνθρωποι ήταν να φτάσουν σε μια ειρηνική χώρα. Πολλές οικογένειες χωρίζονταν, όταν έμπαιναν στις βάρκες για να φύγουν και παιδιά έχαναν τους γονείς τους. Οι σκέψεις που «σχηματίζονται» στο μυαλό μου είναι τραγικές και, επειδή αυτό γίνεται και σήμερα, θα έδινα όσα πράγματα δε χρειαζόμουν σε αυτούς τους ανθρώπους!

σελ. 207 «Να μου προσέχετε τον Τίκο...Κοιτούσε τον φόβο κατάματα»

Σε αυτό το απόσπασμα, το κορίτσι λέει στα αγάλματα να προσέχουν τον Τίκο, να του λένε χαρούμενες ιστορίες και να μην του μιλάνε για τον πόλεμο, μόνο για ιστορίες όμορφες και παλιές. Ακόμα, να τον νανουρίζουν τα βράδια και επίσης, τους λέει πως τα μάτια του είναι όμορφα και μελαγχολικά. Το κορίτσι μιλάει στα αγάλματα, γιατί πιστεύει σε αυτά και γιατί ξέρει πως επειδή αυτά βρίσκονται μαζί του, θα τον προστατεύουν και θα τον αγαπούν, όπως αγαπούσε και αυτός τα ίδια!

Δέσποινα Γκιζοπούλου, Α1